

ยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

The Strategies of Creating a Partnership Network in the Educational Management of Local Government

Received: April 24, 2019

Revised: May 27, 2019

Accepted: May 31, 2019

พีรพัฒน์ รุ่งเรือง*

Peeraphat Rungruang

วรรณวีร์ บุญคุ้ม**

Wannawee BoonKoum

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 3) วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 4) เสนอยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้วิธีการศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ การรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา พนักงานครู และกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวม 252 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เชิงคุณภาพ ศึกษาโรงเรียนที่มีภาคีเครือข่ายร่วมจัดการศึกษาได้อย่างเป็นเลิศ จำนวน 3 โรงเรียน และสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน การจัดสัมมนาเชิงผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศพบว่า ควรเริ่มจากผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณธรรม จริยธรรม ยึดหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหาร จัดระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ มีทักษะการบริหารที่ดี สร้างภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการบริหารทุกขั้นตอน 3) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก พบว่า นโยบายและการเมืองช่วยส่งเสริม สนับสนุน การกำหนดบทบาท การกระจายอำนาจ ช่วยทำให้การสร้างภาคีเครือข่ายมีประสิทธิภาพ และผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในพบว่า บุคลากรมีความรู้ความสามารถและเพียงพอ ได้รับการสนับสนุนงบประมาณ มีวัสดุเพียงพอ มีกลยุทธ์องค์กรที่สอดคล้องและเหมาะสม และ 4) ยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่าย ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่าย/ การจัดการศึกษา/ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

* นักศึกษาปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the participation of partnership network in the local educational management, 2) study the best practices in the local educational management, 3) analyze the external and internal environment of the local educational management, and 4) present the strategies network building in the local educational management. Both quantitative and qualitative methods were used in this study. A quantitative method applied questionnaires to collect data with administrators, staff and educational committees. The sample were 36 municipal schools with the total of 252 people. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation. In relation to the qualitative method, in-depth interviews sample used with three schools with the best practices in the educational management, five educational experts and the arranged connoisseurship meetings with nine experts. The findings of the research were as follows: 1) The participation of partnership network in educational management, as a whole and as an individual, were found at a high level. 2) The study of the best practices found that, the administrators should start to improve their moral, ethics, adhere to the principles management by using good governance and sufficiency philosophy, provide effective management, good management skills, building internal and external network and supporting all steps of network participation. 3) Result of environment analysis found that the external environment policies and politics promoted and supported in setting up roles and decentralization, as well as helping to build an effective network. As for the internal environment, it was found that there were enough personnel with knowledge following their professional autonomy, budget and material support, appropriated corporate strategy. 4) The strategies of creating a partnership network consisted to five strategies.

Keywords : Strategies of Creating a Partnership Network/ Educational Management/ Local Government

บทนำ

การศึกษาคือรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม เนื่องจากการศึกษานั้นเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้มีการพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการศึกษายังช่วยวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด และช่วยพัฒนาศักยภาพขีดความสามารถในด้านต่าง ๆ ที่จะสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพและ

มีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและสังคม การศึกษาจึงเป็นพลังที่สำคัญในการสร้างสรรค์และพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน นอกจากนี้การศึกษายังเป็นกลไกที่สำคัญในการสร้างคนให้มีความรู้ความสามารถ มีทักษะขั้นพื้นฐานที่จำเป็นและมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม ช่วยทำให้คนมีความเจริญก้าวหน้า ทั้งทางด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจและสังคม การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญของชีวิต เป็นปัจจัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เพราะการศึกษานั้นเป็นปัจจัยที่จะช่วยแก้ไขปัญหายาก ๆ ด้านของชีวิตและในโลกที่มีกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบทำให้วิถีชีวิตมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ดังปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ซึ่งในยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ได้กล่าวไว้ว่า การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรไทยที่จะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี 2558 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลิตภาพแรงงานไทยก็ยังต่ำ เมื่อพิจารณาคุณภาพคนพบว่ายังมีปัญหาในแต่ละช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการ ไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดแรงงาน การพัฒนาจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางรากฐานการพัฒนาคน ให้มีความสมบูรณ์ เริ่มตั้งแต่กลุ่มเด็กปฐมวัยที่ต้องพัฒนาให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ และทักษะชีวิต เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพควบคู่กับการพัฒนาคนไทยในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี มีสุขภาพที่ดีมีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม มีทักษะความรู้ และความสามารถปรับตัวเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงรอบตัวที่รวดเร็ว (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ Office of the National Economic and Social Development Board, 2016) ซึ่งสถานศึกษาเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญที่สุดที่จะต้องทำหน้าที่สร้างและพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่ดีมีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขด้วยการพึ่งตนเอง สอดคล้องกับ ฐาปณี พวงงาม (Puangngam, 2017: 271-288)

การจัดการศึกษาที่ดีและทั่วถึงในประเทศไทยมิได้ดำเนินการโดยรัฐเพียงฝ่ายเดียว หากแต่ดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและสังคม รวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแนวคิดและหลักการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีที่มาจากนโยบายการกระจายอำนาจตามรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 อาทิ มาตรา 49 และมาตรา 80 เป็นต้น สอดคล้องกับ สนิท จรอนันต์ (Choranan, 2008: 6-8) และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ที่เน้นให้ทุกส่วนของสังคม คือ บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่นมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (Office

of the Education Council, Ministry of Education, 2016) การบริหารงานแบบมีส่วนร่วมถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้เป็นแนวทางในการบริหาร เนื่องจากการทำงานในชีวิตจริงงานบางงานไม่สามารถที่จะทำเพียงคนเดียวสำเร็จจะต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย หลายหน่วยงาน สอดคล้องกับ ฤทัยรัตน์ ปัญญาสิม (Punyasim, 2017: 299-313) การจะขับเคลื่อนแนวคิดดังกล่าวเพื่อผลักดันส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดผลที่เป็นรูปธรรมจากปัจจุบันสู่อนาคต ทุกภาคส่วนที่มีความเกี่ยวข้องจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนร่วมกันอย่างเป็นระบบและเดินหน้าการพัฒนาไปสู่เป้าหมายในการยกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของแต่ละท้องถิ่นทั่วประเทศ สอดคล้องกับ ปณตนนท์ เกียรประภากุล และเฉลิมชัย สุขจิตต์ (Teaprapakun and Sukchitt, 2018: 107-119) ยิ่งไปกว่านั้น ผลการวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น พบว่าสิ่งที่ อปท. และสถานศึกษาบางแห่งไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและชุมชนได้ สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (Office of the Education Council, Ministry of Education, 2011) และยังพบว่า การจัดการศึกษาของเทศบาลยังพบว่า คณะกรรมการสถานศึกษาในบางแห่งยังเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไม่มากนัก รวมทั้งชุมชนบางพื้นที่ยังถือว่าการจัดการศึกษาเป็นเรื่องของโรงเรียน สอดคล้องกับ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (Urwongse, 2011)

จากสภาพของปัญหาที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่าการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีปัญหาในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบกับแนวคิดในการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพจะต้องปรับเปลี่ยนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ปรับเปลี่ยนไป ผู้ปกครอง ประชาชน ชุมชนต้องร่วมกันวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาที่จะต้องช่วยกันแก้ไขปัญหาร่วมกัน ดำเนินการ ร่วมกันรับผลของการแก้ไขปัญหาดังนั้น การนำแนวคิดการสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กระบวนการทางความคิดตลอดจนต้องการรวมพลังจากกลุ่มต่าง ๆ เข้ามาร่วมแก้ไขปัญหาร่วมกัน จึงเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษายุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการนำไปใช้จัดการแก้ไขปัญหาร่วมกันช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารการศึกษาของสถานศึกษาให้เกิดผลดีสืบไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. เพื่อเสนอยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) แบบ Convergent Parallel Design โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method) คู่ขนานกับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ซึ่งวิธีเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Method) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) และวิธีเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ด้วยเทคนิคการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) และเทคนิคการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อประเมินยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาเอกสาร (Documentary Analysis) เพื่อศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีของ Cohen and Uphoff (1980: 213-218) เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของประชาชน และทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ได้องค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ คือ (1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) (2) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) (3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) และ (4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) 2) สร้างแบบสอบถามสำรวจการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย (Questionnaire) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ของ Likert (1967: 114) 3) ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.98 4) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) 5) นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach (1974: 161) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.989 6) นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างคือ กลุ่มจังหวัดการศึกษาท้องถิ่นที่ 4 ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี นครปฐม ราชบุรี และสุพรรณบุรี กลุ่มตัวอย่าง (Samples) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งประเภท (Stratified Random Sampling) โดยจำแนกตามจังหวัด จำนวน 42 โรง โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 36 โรง และใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผู้ให้ข้อมูลของแต่ละโรงเรียน จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน พนักงานครู 3 คน และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 คน ได้แก่ ประธานคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ 2 คน และคณะกรรมการที่เป็นพระสงฆ์ 1 รูป รวมทั้งหมด 252 คน และ 7) นำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลหาค่าสถิติ ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1) ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเพื่อหาโรงเรียนที่จัดการศึกษาได้อย่างเป็นเลิศ (Best Practice) ในกลุ่มจังหวัดการศึกษาท้องถิ่นที่ 4 เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

จำนวน 3 แห่ง คือ (1) โรงเรียนเทศบาล 5 (กระต่ายไทยอนุเคราะห์) จังหวัดกาญจนบุรี (2) โรงเรียนเทศบาล 5 วัดพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม และ (3) โรงเรียนเทศบาล 5 (พหลโยธินรา มินทรภักดี) จังหวัดราชบุรี 2) สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) 3) นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มย่อย รวมจำนวน 6 คน ดังนี้ (1) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งเป็นตัวแทนของสถานศึกษาคือ ผู้อำนวยการสถานศึกษา แห่งละ 1 คน (2) กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นตัวแทนของชุมชน คือ ตัวแทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แห่งละ 1 คน และ 4) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

ขั้นตอนที่ 3 วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) สร้างแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แบ่งเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 สภาพของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 สภาพแวดล้อมภายนอก (PESTE) แนวคิดของ ฌ็องฌัก กุแซง (Jean-Jacques Khechouran, 2009) ตอนที่ 3 สภาพแวดล้อมภายใน (4M) (DuBrin and Ireland, 1993: 245) และ (7S) (McKinney, 2014) และตอนที่ 4 แนวทางในการสร้างภาคีเครือข่ายฯ 2) นำแบบสัมภาษณ์ไปเก็บข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ปลัดเทศบาล 4 คน รองปลัดเทศบาล 1 คน และ 3) นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ด้วยการวิเคราะห์ SWOT Analysis และหาความสัมพันธ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ TOWS Matrix

ขั้นตอนที่ 4 นำเสนอยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มี 3 ขั้นตอนดังนี้ 1) นำผลการศึกษาในขั้นตอนที่ 1-3 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ด้วย SWOT Analysis และหาความสัมพันธ์ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ TOWS Matrix (Wheelen and Hunger, 2004: 114-115) แล้วจัดทำเป็นร่างยุทธศาสตร์ฯ 2) ตรวจสอบร่างยุทธศาสตร์ฯ โดยจัดสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวน 9 คน (Eisner, 1976: 192-193) ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 4 คน ผู้อำนวยการสำนัก/กองการศึกษา จำนวน 2 คน นักวิชาการศึกษา จำนวน 1 คน ผู้อำนวยการสถานศึกษาระดับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน และพนักงานครู ระดับวิทยฐานะเชี่ยวชาญ จำนวน 1 คน เพื่อประเมิน ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขใน 4 ด้าน ได้แก่ ความเหมาะสม (Propriety) ความเป็นไปได้ (Feasibility) การนำไปใช้ประโยชน์ (Utility) และความถูกต้อง (Accuracy) แล้วหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้ววิเคราะห์เชิงเนื้อหา และ 3) นำเสนอยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภายใต้กรอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ ประเด็นของยุทธศาสตร์ กลยุทธ์ และแนวทางการพัฒนา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนมีนาคม 2561 - กุมภาพันธ์ 2562

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปดังนี้

1. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า แนวทางการสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) และการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) ตามลำดับ และการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านวัสดุหรือทรัพยากร (Material) ด้านบุคลากร (Man) ด้านการบริหารจัดการ (Management) และด้านงบประมาณ (Money) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาวิถีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเริ่มจากผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหาร จัดระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ มีภาวะผู้นำ มีทักษะในการบริหาร เช่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ทักษะการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน ทักษะด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ตลอดจนการสร้างความรัก ความสามัคคี สร้างขวัญและกำลังใจในองค์กร รับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน สร้างภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำข้อตกลงร่วมทางวิชาการ (MOU) หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาให้เข้ามาเป็นภาคีเครือข่ายในสถานศึกษา เพื่อมีส่วนร่วมในการบริหารดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในทุกขั้นตอน ตลอดจนการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับชุมชนและร่วมกิจกรรมกับสังคมอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ

3. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมภายนอก (PESTE) พบว่า นโยบายและการเมืองช่วยส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณการจัดการศึกษาเช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดบทบาทและการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งสภาวะทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อแนวทางการจัดการศึกษาในด้านการตัดสินใจของผู้ปกครอง การจัดหารายได้ของท้องถิ่น ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารของท้องถิ่น ให้ความร่วมมือ ร่วมกิจกรรม สนับสนุนการจัดการศึกษาเป็นอย่างดี นอกจากนี้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ ๆ ในยุคปัจจุบันมีความทันสมัยและก้าวหน้า ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานได้อย่างรวดเร็ว และสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยทำให้การสร้างภาคีเครือข่ายมีประสิทธิภาพ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พึ่งพาอาศัยกันและกัน ทำให้เกิดความสามัคคีที่มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาการศึกษา

ในส่วนของสภาพแวดล้อมภายใน (4M+7S) พบว่า บุคลากรมีเพียงพอ มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยผ่านการคัดสรรเข้ามาปฏิบัติราชการอย่างมีมาตรฐาน มีคุณสมบัติวุฒิการศึกษาตรงตามลักษณะงานที่กำหนด และได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างขวัญและกำลังใจที่ดี ทั้งนี้สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจากรายได้ของเทศบาลอย่างเหมาะสมและเพียงพอ สำหรับใช้ในการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์โดยคำนึงถึงความต้องการของ

สถานศึกษาเป็นหลัก โดยมีสำนักการศึกษาทำหน้าที่กำกับควบคุมดูแลการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ จัดโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรแบบกระจายอำนาจจากบนสู่ล่าง กำหนดแผนกลยุทธ์ได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม มีการดำเนินงานมอบหมายภาระหน้าที่อย่างเป็นระบบมีประสิทธิภาพ โดยผู้บริหารระดับสูงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงาน สมาชิกในองค์กรให้มีความคาดหวังในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย มีความมุ่งมั่นในการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในชุมชนและเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษาให้มีความรู้

4. ยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาคีเครือข่ายกับสถานศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างภาคีเครือข่ายกับสถานศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาศักยภาพของภาคีเครือข่ายให้เข้มแข็ง ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างและเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายทางการศึกษา และยุทธศาสตร์ที่ 5 การธำรงรักษาภาคีเครือข่ายให้ยั่งยืน และผลการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) จำนวนทั้ง 9 คน มีความคิดเห็นตรงกันว่าทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ การนำไปใช้ประโยชน์ และมีความถูกต้อง โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า แนวทางการสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการประเมินผล การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ตามลำดับ และการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านวัสดุหรือทรัพยากร ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ และด้านงบประมาณ ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สถานศึกษารับฟังความคิดเห็นจากภาคีเครือข่าย ให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้ ปกป้องหาหรือกับสถานศึกษา มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล ข้อเท็จจริง และให้ความคิดเห็นประกอบการตัดสินใจในการบริหารงานของสถานศึกษา ในด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล สถานศึกษามีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาร่วมเป็นคณะกรรมการนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจร่วมกับการวางแผนนิเทศ โดยสถานศึกษามีการจัดทำ Web Site เพื่อให้ภาคีเครือข่ายได้ติดตาม ตรวจสอบ เข้ามามีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงเพื่อพัฒนาการศึกษา ในด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม สถานศึกษามีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุชุมชน เอกสารตีพิมพ์สถานศึกษา Web Site ของสถานศึกษา เป็นต้น ทำให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมของสถานศึกษา โดยที่สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง และในด้านการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาช่วยเหลือ สนับสนุน มีส่วนร่วมในการเผยแพร่ผลงานของสถานศึกษาต่อชุมชน มีการ

วางนโยบาย แผนงาน การกำหนดกฎระเบียบต่าง ๆ ภายในภาคีเครือข่าย ในการใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของตามแนวคิดของ Cohen and Uphoff (1980) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ประกอบด้วย การริเริ่มตัดสินใจ การดำเนินการตัดสินใจ กำหนดนโยบายจากความต้องการ และการตัดสินใจปฏิบัติการ อาจจะเป็นการตัดสินใจในช่วงระยะเวลาเริ่มแรก การตัดสินใจในช่วงของกิจกรรม หรือการตัดสินใจในช่วงการดำเนินกิจกรรม การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Implementation) ซึ่งอาจเป็นไปในรูปของการเข้าร่วมโครงการโดยให้การสนับสนุนด้านการบริหาร การประสานความร่วมมือ รวมทั้งการลงมือปฏิบัติการด้วยแรงงาน แรงเงิน และการสนับสนุนทรัพยากรอื่น ๆ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Benefits) เป็นการร่วมกันที่จะรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้น หรือการมีส่วนร่วมต่อผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในทุก ๆ ด้าน และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) เป็นการร่วมกันควบคุม ตรวจสอบผลการดำเนินงานตลอดจนเข้าไปแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของ ธนพล แสงจันทร์ (Sangchan, 2012: 57-58) กล่าวว่า การเสริมสร้างเครือข่าย จะต้องสร้างความตระหนักร่วมกันในการรวมตัวเป็นเครือข่าย ในการดำเนินงาน กิจกรรม หรือการแก้ไขปัญหา มีจุดร่วมของผลประโยชน์ร่วมกันที่สอดคล้องกับความต้องการของสมาชิก และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิลฉัตร พัทธกิจ วลัยภา อารีรัตน์ สมหวัง นิลพันธ์ และมณฑา ชุ่มสุคนธ์ (Pitak, Arirat, Nunphan and Chumsukon, 2008) ที่วิจัย เรื่อง รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พบว่า รูปแบบการส่งเสริมศักยภาพผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยภาพรวมการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภชัย ตริทศ (Tritod, 2009) ที่วิจัย เรื่อง การศึกษาการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาเทศบาลเมืองเพชรบูรณ์ให้เป็นเมืองน่าอยู่ พบว่า ควรกำหนดแผนกลยุทธ์และวิธีการที่โน้มน้าวให้คณะกรรมการชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกรอบกลยุทธ์ วิธีการที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติกับชุมชนทั้ง 17 ชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ความรู้แก่คณะกรรมการชุมชนในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาท้องถิ่น อาจเป็นการอบรม สัมมนา ทัศนศึกษาดูงาน ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เก็จกนก เอื้อวงศ์ (Urwongse, 2011) ได้จัดทำรายงานการวิจัยประเมินผลการจัดการศึกษาของเทศบาล ในด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของท้องถิ่น พบว่า ผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในระดับมากถึงมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา และส่งเสริมสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน โดยเข้ามามีส่วนร่วมในหลายลักษณะ เช่น การเข้าร่วมประชุมเพื่อรับฟังการชี้แจงการดำเนินงานของสถานศึกษา การเสนอความคิดเห็นและความต้องการต่อที่ประชุม การเข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการต่าง ๆ ของโรงเรียนโดยร่วมสนับสนุนงบประมาณ ร่วมประชุมวางแผนการจัดกิจกรรมและร่วมดำเนินการจัดกิจกรรม รวมทั้งการจัดตั้งชมรมเครือข่ายผู้ปกครอง และมีความสอดคล้องกับวิจัยของ ประจวบ หนูเลี้ยง (Nuliang, 2015) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมของจังหวัดพัทลุง พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นตรงกันว่า

การจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วมควรมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ คือ 1) การร่วมคิด 2) การร่วมวางแผน 3) การร่วมดำเนินงาน 4) การร่วมติดตาม 5) การร่วมประเมินผล และ 6) การร่วมในผลประโยชน์

2. ผลการศึกษารูปแบบที่เป็นเลิศในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า การจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเริ่มจากผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการบริหาร จัดระบบการบริหารให้มีประสิทธิภาพ มีภาวะผู้นำ มีทักษะในการบริหาร เช่น ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ทักษะการติดต่อสื่อสาร ประสานงาน ทักษะด้านเทคโนโลยี เป็นต้น ตลอดจนการสร้างความรัก ความสามัคคี สร้างขวัญและกำลังใจในองค์กร รับฟังความคิดเห็นของทุกภาคส่วน สร้างภาคีเครือข่ายทั้งภายในและภายนอก โดยผู้บริหารสถานศึกษาทำข้อตกลงร่วมทางวิชาการ (MOU) หรือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในการจัดการศึกษาให้เข้ามาเป็นภาคีเครือข่ายในสถานศึกษา เพื่อมีส่วนร่วมในการบริหารดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในทุกขั้นตอน ตลอดจนการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับชุมชนและร่วมกิจกรรมกับสังคมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดของ สัญญา สัญญาวิวัฒน์ (Sanyawiwat, 2008: 142) กล่าวว่า การสร้างเครือข่าย หรือการมีเพื่อน จะเป็นที่พักพิงของกันและกัน อาจเรียนรู้กันและกัน ช่วยเหลือกันเวลามีปัญหา ช่วยกันเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (Thepkraiwin, 2011) เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า กระบวนการสร้างเครือข่ายมี 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ตระหนักถึงความจำเป็นในการสร้างเครือข่าย 2) ประสานหน่วยงาน/องค์กรเครือข่าย 3) สร้างพันธสัญญาร่วมกัน 4) บริหารจัดการเครือข่าย 5) พัฒนาความสัมพันธ์ และ 6) รักษาความสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณคดี นาคสุขปาน (Naksukpan, 2014) ที่วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบความร่วมมือด้านการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาของประเทศไทยกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา พบว่า 1) ด้านนโยบาย โรงเรียนใช้การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา ในการกำหนดนโยบาย 2) ด้านผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษา 3) ด้านงบประมาณมีการจัดสรรงบประมาณตามแผนงาน 4) ด้านบรรยากาศของสถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาให้เอื้อต่อการเรียนรู้ มีการสร้างความร่วมมือด้านการศึกษากับโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศกลุ่มประชาคมอาเซียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงควรให้ความสำคัญกับภาคีเครือข่ายที่เข้ามาช่วยส่งเสริมสนับสนุน ควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคีเครือข่าย ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาให้มากขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า สภาพแวดล้อมภายนอก (PESTE) พบว่า นโยบายและการเมืองช่วยส่งเสริมและสนับสนุนงบประมาณเช่นเดียวกับกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดบทบาทและการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น ซึ่งสภาวะทางเศรษฐกิจมีผลกระทบต่อการตัดสินใจของผู้ปกครองและการจัดหารายได้ของท้องถิ่น ประชาชนมีทัศนคติที่ดีต่อการบริหารของท้องถิ่น ให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษาเป็นอย่างดี นอกจากนี้ ในยุคปัจจุบันมี

เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ทันสมัยและก้าวหน้า ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงาน และสภาพแวดล้อมที่ดีช่วยทำให้การสร้างภาคีเครือข่ายมีประสิทธิภาพ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน พึ่งพาอาศัยกันและกัน ทำให้เกิดความสามัคคีที่มุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการพัฒนาการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศักดิ์ เอี่ยมดี (Aiumdee, 2013) ที่วิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า ผลการทดลองใช้ระบบการบริหารเครือข่ายการมีส่วนร่วมฯ พบว่า บรรลุวัตถุประสงค์/เป้าหมาย คือ โรงเรียนมีการรวมตัวเป็นเครือข่าย มีการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายร่วมกัน สมาชิกของเครือข่ายสร้างข้อตกลงร่วมกัน มีทักษะ มีจิตอาสาในการทำงาน เครือข่ายเข้มแข็ง สมาชิกรู้บทบาท หน้าที่ของตนเอง ผู้นำสมาชิกเครือข่ายมีการประสานความร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทำให้เครือข่ายดำรงอยู่อย่างเข้มแข็งและมีการขยายผลกับเครือข่ายภายนอก

นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาราวรรณ สุขคันธรักษ์ (Sukkantharak, 2013) ได้ศึกษายุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า 1) มุ่งองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านการส่งเสริม และพัฒนาความสามารถของบุคลากร และ องค์ประกอบด้านนโยบายรัฐ และการบริหารจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ มุ่งองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการโดยใช้เครือข่าย 2) ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการบริหารงานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนามาตรฐาน การจัดการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมและพัฒนาความสามารถผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความตระหนัก และเจตคติ ในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ยุทธศาสตร์ที่ 5 ส่งเสริมและพัฒนา สื่อ และเทคโนโลยี ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการโดยใช้เครือข่าย และพบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ขวัญทิพย์ ชินเศรษฐวงศ์ (Chinsettawong, 2013) ที่วิจัย เรื่อง ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า ผู้เรียนต้องได้รับการพัฒนาในด้านการคิดวิเคราะห์ และสังเคราะห์ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ภาษาที่สอง และภาษาเพื่อนบ้าน ครูต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอน บูรณาการหลักสูตรและใช้เทคโนโลยีในการสอน ได้รับการส่งเสริมทางด้านภาษา หลักสูตรแกนกลางมาตรฐานควรมาจากการระดมความคิดจากผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับ กระทรวงศึกษาธิการต้องกระจายอำนาจการบริหาร จัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม ติดตามประเมินความคุ้มค่า และความสำเร็จของการใช้จ่าย และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มาลัย ทองสิมา (Thongsima, 2018) ได้ศึกษาการพัฒนายุทธศาสตร์การเตรียมความพร้อมด้านทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดนครปฐม เพื่อรองรับสังคมไทย 4.0 พบว่า ประกอบด้วย 1) การพัฒนาความพร้อมด้านการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ 2) การพัฒนามาตรฐานด้านศักยภาพของผู้เรียน 3) การพัฒนาศักยภาพด้านทักษะอาชีพ และ 4) ส่งเสริมและพัฒนาให้มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อการศึกษา

ในส่วนของสภาพแวดล้อมภายใน (4M+7S) พบว่า บุคลากรมีเพียงพอ มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยผ่านการคัดสรรเข้ามาปฏิบัติราชการอย่างมีมาตรฐาน มีคุณสมบัติวุฒิการศึกษาตรงตามลักษณะงานที่กำหนด และได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถอย่างต่อเนื่อง มีการสร้างขวัญและกำลังใจที่ดี

ทั้งนี้สถานศึกษาได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและจากรายได้ของเทศบาลอย่างเหมาะสมและเพียงพอ สำหรับใช้ในการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์ โดยมีสำนักการศึกษากำกับควบคุมดูแลการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล นอกจากนี้ จัดโครงสร้างการบริหารจัดการศึกษาขององค์กรแบบกระจายอำนาจจากบนสู่ล่าง กำหนดแผนกลยุทธ์ได้อย่างสอดคล้องและเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม มอบหมายภาระหน้าที่อย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารระดับสูงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่พนักงาน และสมาชิกในองค์กรให้มีความคาดหวังในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมาย มีความมุ่งมั่นการจัดการศึกษาให้กับเด็กและเยาวชนในชุมชนและเด็กที่ขาดโอกาสทางการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ชัชวาล แอร้มหล้า (Arankar, 2013: 42-43) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การสร้างเครือข่ายประสบความสำเร็จ คือ 1) ความเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งจิตใจและความสามัคคีภายในกลุ่ม 2) ความมีขวัญกำลังใจ และเจตนาารมณ์ร่วมกันที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุผล 3) การติดตามและการประเมินผลเป็นระยะๆ สม่าเสมอ 4) ยุทธศาสตร์ระบบการจัดการและการวางแผนที่ดีเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมกลุ่มกันอย่างเหนียวแน่น และ 5) ผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความสามารถในการตัดสินใจ และประสานงานได้ผลดี

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิสิฐ เทพไกรวัล (Thepkraiwin, 2011) ที่วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก พบว่า ผลการทดลองใช้รูปแบบเครือข่ายความร่วมมือเพื่อคุณภาพการจัดการศึกษา พบว่า กลุ่มบุคคลหน่วยงาน/องค์กร ที่สมัครใจรวมกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือ ได้ดำเนินการตามกระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่าย ตั้งแต่การวิเคราะห์บริบทเพื่อทราบจุดแข็ง และจุดที่ควรพัฒนาของการดำเนินงานด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบุคคล และด้านบริหารทั่วไป แล้วสรุปรวมจุดแข็งและจุดที่ควรพัฒนาของการดำเนินงานแต่ละด้านเพื่อกำหนดเป้าหมายใน การทำงาน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และจัดทำแผนพัฒนา ร่วมกัน และพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ อลงกรณ์ จุฑาเกต (Jutagate, 2013) ที่วิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ตลอดชีวิต: พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน มี 10 ปัจจัย ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ของการก่อสร้าง 2) การบริหารจัดการ 3) ลักษณะชุมชนที่ตั้งอยู่ 4) ตำแหน่งที่ตั้ง 5) อาคารและสถานที่ 6) การจัดแสดง 7) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 8) บุคลากรและเจ้าหน้าที่ 9) การประชาสัมพันธ์ และ 10) การใช้ประโยชน์และการได้รับประโยชน์

4. ยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ คือ 1) การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาคีเครือข่ายกับสถานศึกษา 2) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างภาคีเครือข่ายกับสถานศึกษา 3) การพัฒนาศักยภาพของภาคีเครือข่ายให้เข้มแข็ง 4) การสร้างและเชื่อมโยงภาคีเครือข่ายทางการศึกษา และ 5) การธำรงรักษาภาคีเครือข่ายให้ยั่งยืน จากยุทธศาสตร์ที่ได้มานั้นสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างภาคีเครือข่ายกับสถานศึกษา ช่วยลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างภาคีเครือข่ายกับสถานศึกษา ก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดการศึกษาอันดีต่อกัน เพราะภาคีเครือข่ายนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการศึกษาที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนสิ่งต่าง ๆ ก่อให้เกิดความสำเร็จของสถานศึกษา ทั้งนี้ผลการประเมินยุทธศาสตร์การสร้างภาคี

เครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้ง 5 ยุทธศาสตร์ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ การนำไปใช้ประโยชน์ และมีความถูกต้อง สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เพราะสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการจัดการศึกษาจะต้องบริหารด้วยหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ทั้งชุมชนหรือองค์กรภายนอกชุมชนให้เข้ามาเป็นภาคีเครือข่าย โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญกับภาคีเครือข่ายเหล่านั้นอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ซึ่งจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่มั่นคงและยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของปาน กิมปี (Kimpi, 1997: 30-31) ได้ค้นพบว่าวิธีการจัดเครือข่ายการเรียนรู้ที่ประสบความสำเร็จควรมีการดำเนินการ 2 ลักษณะ คือ 1) ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ การเสริมสร้างกิจกรรมให้คนในชุมชนมีการแลกเปลี่ยนถ่ายทอดความรู้ กระจายความรู้ ตลอดจนมีการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ และ 2) สร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ได้แก่ การประสานเชื่อมโยงหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชนและองค์กรภายนอกชุมชน เพื่อเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชนการพัฒนาคนที่เปี่ยมสมานึก พัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างคนกลุ่มในฐานะเป็นสมาชิกองค์กรโดยให้มีความต่อเนื่องประสานสัมพันธ์อย่างราบรื่น และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมศักดิ์ เอี่ยมดี (Aiumdee, 2013) เรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารเครือข่ายการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พบว่า รูปแบบที่มีประสิทธิผลของระบบการบริหารเครือข่ายการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาเป็นเครือข่ายผสมผสานระหว่างบุคคลและเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งอย่างไม่เป็นทางการและเป็นทางการ ช่วยการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) องค์การของเครือข่าย 2) การจัดการเครือข่าย 3) การใช้ประโยชน์จากเครือข่ายและ 4) การธำรงรักษาเครือข่าย โดยมีผลการประเมินรูปแบบ พบว่า มีความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม และความถูกต้อง

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญทิพย์ ชินเศรษฐวงศ์ (Chinsettawong, 2013) ที่วิจัยเรื่อง ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐานสู่ประชาคมอาเซียน พบว่า องค์ประกอบที่คล้ายกัน คือ ส่งเสริมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งการศึกษาในระบบ นอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย บนหลักการมีส่วนร่วมคือ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับผิดชอบ และยุทธศาสตร์ที่สร้างขึ้น มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และมีความถูกต้องในระดับมากถึงมากที่สุด และยิ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรภัทร มหาวงศ์ และคณะ (Mahawong and others, 2016) ที่วิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการของโรงเรียนในถิ่นทุรกันดารบนเขตพื้นที่สูง พบว่ารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการฯ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของเครือข่าย 2) ลักษณะของเครือข่าย 3) คณะกรรมการบริหารเครือข่าย 4) ขอบข่ายความร่วมมือทางวิชาการ และ 5) กระบวนการบริหารเครือข่าย โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และผู้บริหารสถานศึกษามีความเห็นว่า ความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก และมีความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า แนวทางการสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษา ควรให้ความสำคัญต่อการรับฟังความคิดเห็นจากภาคีเครือข่ายให้มากยิ่งขึ้น มีการจัดอบรมให้ความรู้ถึง บทบาทหน้าที่แก่ภาคีเครือข่าย เพื่อสร้างภาคีเครือข่ายให้เข้มแข็ง ให้ภาคีเครือข่ายเข้ามามีส่วนร่วมในการ ประเมินภายในของสถานศึกษา ให้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบผลที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจ และให้มีการระดม ทุนหรือทรัพยากรจากภายนอก เพื่อนำมาส่งเสริมและพัฒนากิจการดำเนินงานต่าง ๆ ของเครือข่ายอย่างต่อเนื่อง

1.2 ควรนำแนวทางการบริหารการศึกษาจากวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศในการจัดการศึกษาไปใช้เพื่อจูงใจให้ผู้ที่มีความรู้ความสามารถหรือองค์กรที่สนับสนุนสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม การดำเนินงานของสถานศึกษา และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับภาคีเครือข่ายให้ยั่งยืน ซึ่งจะช่วยให้ สถานศึกษามีการขับเคลื่อนนโยบายทางการจัดการศึกษาให้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น ดังนั้น ผู้บริหาร สถานศึกษา บุคลากรทุกคน จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีความสม่ำเสมอ เอาใจใส่ต่อการรักษาสัมพันธภาพกับ ภาคีเครือข่ายให้มั่นคงและยั่งยืน

1.3 ควรนำผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกและภายในของการจัดการศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นมาใช้เป็นฐานข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขององค์กรให้ มีประสิทธิภาพ สามารถกำหนดเป็นแผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแก้ไขปัญหาหรือส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพการจัดการศึกษาได้อย่างมีทิศทางที่ถูกต้อง ดังนั้น ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญกับทุก ๆ เรื่องอย่าง รอบด้าน เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กร

1.4 ควรนำยุทธศาสตร์การสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นไปขยายผลกับผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน หรือการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย หรือที่จัดการศึกษาในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาที่ต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการให้สูงขึ้นด้วยการบริหาร แบบมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่าย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมการสร้างภาคีเครือข่ายในการจัดการศึกษาขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการศึกษา

References

- Aiumdee, S. (2013). “The Development of the Participative Education Networks System under the Management of Primary Educational Service Area Offices”. **Journal of Education Naresuan University** 15: 216-224. [Online]. Retrieved February 10, 2019, from www.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/16391/14816. (in Thai)
- Arankar, C. (2013). **Network in Community Development Work**. Faculty of Humanities and Social Sciences Muban Chombueng Rajabhat University. (in Thai)
- Chinsettawong, K. (2013). **Strategies for Driving Education towards ASEAN Community**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Development Education Department of Education Foundation Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Choranan, S. (2008). **Local Education Management**. Bangkok: Sukhum and Bud Co., Ltd. (in Thai)
- Cohen, J.M. and Uphoff, N.T. (1980). **Effective Behavior in Organizations**. New York : Richard D. Irwin Inc.
- Cronbach, Lee J. (1974). **Essentials of Psychological Testing**. 3rd ed. New York: Harper & Row Publisher.
- DuBrin, A.J. and Ireland, R.D. (1993). **Management and Organization**. 2nd ed. Cincinnati, OH: South-West.
- Eisner, E. (1976). “Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Functions in Educational Evaluation”. **Journal of Aesthetic Education**. 39(2): 192-193.
- Jutagate, A. (2013). **Community Participation in Development of Lifelong Learning Center : the Bangkok Local Museums**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Development Education Department of Lifelong Education and Human Development Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Khechoranan, N. (2009). **Strategic Management**. Bangkok : SE-ED. (in Thai)
- Kimpi, P. (1997). **To Develop Non-Formal Education Learning Network for Community Self-Reliance**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Education Department of Education Foundations Graduate School Chulalongkorn University. (in Thai)
- Krejcie, R.V. and Morgan, D.W. (1970) “Determining Sample Size for Research Activities”. **Journal for Educational and Psychological Measurement** 30(3): 607-610.

- Likert, R. (1967). **The Human Organization**. New York: McGraw – Hill.
- Mahawong, C. and others. (2016). “Administrative Network Model for Academic Collaboration of Schools in Remote Hilander Areas”. **Journal of Education Naresuan University** 8(4): 114-127. [Online]. Retrieved February 10, 2019, from www.tci-thaijo.org/index.php/edujournal_nu/article/view/70962/57619. (in Thai)
- McKinney. (2014). **McKinney 7S Framework**. [Online]. Retrieved May 24, 2016, from http://www.mindtools.com/pages/article/newSTR_91.htm.
- Naksukpan, W. (2014). **Development of Educational Cooperation Model for Thai Secondary Schools’ Cooperation with Other ASEAN Secondary Schools**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Education Management Department of Education Management College of Education Sciences Dhurakij Pundit University. [Online]. Retrieved February 10, 2019, from <http://libdoc.dpu.ac.th/thesis/153991.pdf>. (in Thai)
- Nuliang, P. (2015). “Development of Educational Management Participation Model of Phattalung Provice”. **Parichart Journal, Thaksin University** 28(2):233-253. [Online]. Retrieved February 10, 2019, from www.tci-thaijo.org/index.php/parichartjournal/article/view/43218/35732 (in Thai)
- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2011). **Report of Research on Evaluation of Educational Management of Local Administrative Organizations**. Bangkok: Prikwhan Graphic Co., Ltd. (in Thai)
- Office of the Education Council, Ministry of Education. (2016). **National Education Plan 2017-2036**. [Online]. Retrieved May 3, 2017, from <http://backoffice.onec.go.th/uploaded/Outstand/2017-EdPlan60-79.pdf>. (in Thai)
- Office of the National Economic and Social Development Board. (2016). **The twelfth National Economic and Social Development Plan (2017-2021)**. [Online]. Retrieved May 3, 2017, from <https://planipolis.iiep.unesco.org/en/2017/twelfth-national-economic-and-social-development-plan-2017-2021-6634>. (in Thai)
- Pitak, N., Arirat, V., Nunphan, S. and Chumsukon, M. (2008). **A Model of Parental Enhancement in Educational Participation**. Faculty of Education Khonkean University. (in Thai)

- Puangngam, T. (2017). “Factors of the Best Practices Affecting the Quality of Primary School’s Excellence under Office of the Basic Education Commission”. **Silpakorn Educational Research Journal** 9(2): 271-288. (in Thai)
- Punyasim, R. (2017). “Administration Involved Affecting the Effectiveness of Education under the Jurisdiction of Secondary Educational Service Area Office 9”. **Silpakorn Educational Research Journal** 9(1): 299-313. (in Thai)
- Sangchan, T. (2012). **Networking of Disabilities Independent Living People : a case study of Phutthamonthon Independent Living Center**. Master of Education Thesis Program in Development Education Department of Education Foundations Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Sanyawiwat, S. (2008). **Social Development Theory and Strategy**. Bangkok: Chulalongkorn College. (in Thai)
- Sukkhantharak, D. (2013). **Driven Strategy for Academic Administration of Basic Education School to the ASEAN Community**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Development Education Department of Educational Administration Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Teanprapakun, P. and Sukchitt, C. (2018). “Effect of Developing Academic Potential of Education School Administrators and Teachers in the Office of Basic Education Commission”. **Silpakorn Educational Research Journal** 10(1): 107-119. (in Thai)
- Thepkraiwin, P. (2011). **The Development of a Collaborative Network Model for Educational Quality Management in Small Sized Primary School**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Educational Administration Graduate School Khonkean University. [Online]. Retrieved February 10, 2019, from http://phd.mbuisc.ac.th/KKU_Thesis/A_Pisit.pdf. (in Thai)
- Thongsima, M. (2018). **The Development of Strategies in Preparing Nakhon Pathom High School Students’ Vocational Skills for Thailand 4.0**. Doctor of Philosophy Thesis Program in Development Education Department of Educational Administration Graduate School Silpakorn University. (in Thai)
- Tritod, S. (2009). **A Study of Possibility Personnel Participation in Health City Phetchabun Municipal Government**. Phetchabun Rajabhat University. (in Thai)

-
- Urwongse, K. (2011). **Report of Research on the Evaluation of Educational Management of the Municipality**. Bangkok : Prikwhan Graphic Co., Ltd. (in Thai)
- Wheelen, Thomas L. and Hunger, J. David. (2004). **Strategic Management Business Policy**. 9th ed. New York : Pearson Prentice Hall.